

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vico d. Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 35.000

Letna inozemstvo

Lir 50.000

Zračna pošta inozemstvo

Lir 80.000

Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XL. - Štev. 21 (2000)

Gorica - četrtek, 26. maja 1988 - Trst

Posamezna številka Lir 800

Nadškofovo vabilo

Dragi duhovniki in verniki!

Srečni pastirici Bernardki je Marija iz masabielske votline naročila: »Pojdi k duhovnikom in jim reci, naj tukaj sezidajo cerkvice, kajti hočem, da ljudje hodijo sem v procesiji.«

Podobno je 300 let prej (1539) neki drugi pastirici, Urški Ferligojevi iz Grgarja, naročila Marija na Skalnici: »Pojdi in reci ljudstvu, naj tukaj zgradi cerkvice in hodi prost milosti.«

Na potovanju Cerkve so v teku stoletij nastala na mnogih krajih Marijina svetišča prav na pobudo Matere božje, kamor je hodilo krščansko ljudstvo molit in častiti nebesko Kraljico.

Tudi naša dežela, ki jo deli dolina Soče, je imela čast, da jo je obiskala Devica in da je nastalo in se obnavljalo veliko svetišče, ki je in ostaja središče življenja in občestva ljudstev tu ob meji.

V tem Marijinem letu ni bilo mogoče, da bi se ne srečali goriški in koprski Cerkve na tem kraju, ki so mu naši očeti dali ime Sveta gora, Monte Santo.

Vzpodbudno je preleteti zgodovino tega svetišča tudi zato, ker skozi zamotano in trpečo pot se izpričuje Marijina volja, da jo na tej gori častimo.

Kljub vsem nespametnim in uničevalnim nakanam vladajočih in njihovih vojn; kljub trikratnemu begunstvu se je vedno vrnila na svojo goro. Zato na pročelju sedanje bazilike po vsej pravici stoji napis: »Ego autem steti in monte sicut prius.«. Jaz pa sem ostala na gori kot prej.

Na tem kraju usmiljenja in ljubezni svetogorska Kraljica vabi: »Reci ljudstvu, naj prihaša sem in me milosti prosí.«

Kakšne milosti bomo prosili Marijo?

1. Sledeti nauku papeža Janeza Pavla II., ki vabi vernike, naj obiskujejo velika svetišča, v katerih se ne samo posamezniki in krajevno ljudstvo, marveč čisto celi narodi želijo srečati z Materjo Gospodovo, z njo, ki ji je bilo rečeno: Srečna, ki si verovala, bomo molili najprej za povečanje naše vere.

Sledeti popotovanju Marije, ki je bila izredna romarica vere in ki je vedno središče, na katero se ozirajo Cerkve, posamezni verniki, cerkevna in narodna občestva, kakor tudi vse človeštvo, bomo prosili božjo in našo Mater, da se utrdimo v veri.

2. Na poti vere naših dveh Cerkva, bomo skušali znova pridobiti bogastvo skupne duhovnosti in zgodovine v prepričanju, da Bog druži, tudi kadar zgodovina ustvarja ločitve in meje.

Prosili bomo Marijo, mater narodov, naj nas reši pred skušnjavo nacionalizma in medsebojnih predsodkov in naj nam dá moč, da bomo vedno stremeli k vrednotam miru, bratstva, sožitja in sodelovanja.

3. V roke svetogorske Marije bomo položili pripravljenost obeh obmejnih Cerkva za srečavanje in potrjevanje skupnih poti v evangelizaciji in v dušnem pastirstvu z razgovori pastoralnih svetov obeh dekanij, Gorice in Nove Gorice.

V pričakovanju tega veselega srečanja prisrčno pozdravljam v imenu naše Cer-

kve in svojem brata v škofovstvu msgr. Metoda Pirih, škofa v Kopru, zaslužnega škofa Janeza Jenka in vse vernike sestrške škofije z voščili, naj svetogorska Mati božja blagoslovi in dá rodovitnost našim skupnim namenom.

Pozdrav vsem in nasvidenje ob Mariji Devici.

ANTON VITAL, nadškof

Pogled na jugoslovansko krizo

Nihče ne skriva več, da je sedanja jugoslovanska družba v globoki krizi. Ta kriza je večplastna: gospodarska, ideološka, kulturna, politična.

Gospodarska kriza

Najvidnejši znak gospodarske krize je inflacija. Govorijo, da je dosegla že 150 %. Težko je pač določiti njeno resnično stopnjo, ker tega najbrž nihče točno ne ve. Toda gospodarska kriza je danes skupna vsem socialističnim režimom in ne samo jugoslovanskemu. V Sovjetski zvezi je Gorbačov pričel s svojo perestrojko tudi z namenom, da dvigne sovjetsko gospodarstvo. Kako je z gospodarstvom na Poljskem, smo slišali in brali pretekle dni, ko so delavci v Nowi Huti in gdanjskih ladjedelnicah stavkali zavoljo prenizkih plač. V Romuniji se

delavci borijo za preživetje. Na Češkoslovaškem je morda nekoliko bolje, vsaj slišati ni o kakih stavkah in delavskih nemirih. Na Madžarskem se tudi zavedajo, da njih gospodarstvo peša in ne more v korak s potrebami ljudstva.

V Jugoslaviji

Za sedanje gospodarsko stanje v Jugoslaviji mečejo vso krivdo na Branka Mikulića in njegovo vladu, oz. na njene intervencijske ukrepe, ki da so bili ne samo neučinkoviti, temveč škodljivi. Zato se vedno bolj širi zahteva, naj Mikulić odstopi. Slovenski parlament je npr. na seji 6. maja z velikanško večino sprejel predlog, naj slovenska delegacija v zveznem parlamentu v Beogradu postavi vprašanje zaupnice Mikulićevo vladi. Podobno zahtevo je izglasoval hrvaški parlament.

Gotovo je, da Branko Mikulić in njegovi svetovalci niso ubrali pravih poti za reševanje iz sedanje gospodarske krize. Vendar ta ni nastala včeraj, tako da se danes javlja, temveč ima svoje korenine že v začetku sedemdesetih let, ko so Tito in tedanji partijski veljaki odstranili res napredne in veljavne voditelje, kot so bili Stane Kavčič in njegovi sodelavci v Sloveniji, Nikežić in njegovi v Srbiji. Ti so hoteli voditi bolj liberalno gospodarsko politiko, odprto do Evrope, z več posluha za privatno iniciativo.

Toda odžagali so jih in se znova zaprli v stalinistični dogmatizem. Ko je to videl, je Kavčič zaskrbljen, zapisal v dnevniku 7. jan. 1973: »Lansko leto smo povečali proizvodnjo v Jugoslaviji za dobrih 7 %; realni družbeni proizvod za 5 %; cene kljub temu, da so bile zamrznjene, skoraj za 17 %; emisijo (tj. tiskanje denarja) prek 25 %. Devizna bilanca je uravnovešena. Toda kljub temu imamo v inozemstvu 3 milijarde dolarjev dolga. Dinamika proizvodnje torej pada. Dosegla je sumljivo, komaj še sprejemljivo raven. To je nevarno in nelogično sorazmerje. Kje je vzrok? Stare rane; še vedno trošimo prek možnosti; očitno pa je, da tudi gospodarimo slabo. Tako ni mogoče dohitevati Evrope. Če bomo tako nadaljevali, kaj bo z nami čez deset let?«

Korenine sedanjega falimentarnega stanja v Jugoslaviji segajo

torej daleč v sedemdeseta leta, ko je bil še Tito živ in je povsod imel zadnjo besedo; tudi v gospodarstvu in v gospodarski politiki, saj je on zahteval glavo Staneta Kavčiča v Sloveniji in Nikežića v Srbiji. Zato je Kavčič zapisal v svojih Spominih: »Zmagala je kratkovidnost, zabobnela je politika kanonade, osebne strasti in stremljenja pa so držale plamenice pri njenem rojstvu! S težkim srcem moram dodati: Titov genij je tu doživel poraz! Zmago je slavilo povprečje politikantstva!« (na str. 74).

Slovenska partija se danes zaveda napake, ki je bila storjena leta 1972 z odstavitvijo Staneta Kavčiča in njegove ekipe. Zato se pri poskusih, kako priti iz sedanje gospodarske krize, zgledujejo pri Kavčiču. V sklepih partijske konference, ki je bila v Ljubljani 22. in 23. aprila, so zapisali: Samoupravna družba mora biti: 1. demokratična, 2. tehnološko napredna, 3. v svet odprta.

Gre za stališča, ki so jih očitati ravno Stanetu Kavčiču in ga zavoljo njih odžagali. Sedanja politika slovenske partije pomeni v veliki meri povratek h Kavčičevim tezam.

V tem oziru je značilno, da so ravno sedaj izdali Kavčičev »Dnevnik in Spomine« v dveh zvezkih, da je prva izdaja pošla v nekaj dnevih in je sedaj na tem, da izide druga.

V soboto 14. in v nedeljo 15. maja je bila razprava v beograjskem parlamentu, toda slovenski in hrvaški predlog o nezaupnici ni bil sprejet; zbor republik in pokrajin ga je zavrnil s 64 glasovi na 81 glasovalcev, zvezni zbor pa je isti predlog zavrnil s 121 glasovi proti 62. Vendar to po dolgi in mučni debati.

Branko Mikulić bo tako še dve leti ostal na čelu zvezne vlade, ker ga podpirajo južne republike (Srbija, Makedonija, Črna gora, Vojvodina in Bosna-Hercegovina). To se pravi, manj razvite republike so za Mikulića, bolj razvite pa za njegov odstop.

V državi je torej jasna črta ločnica znotraj partije. Dejansko Zveza komunistov Jugoslavije ni več »centralistična demokracija«, kjer morajo po debati vsi sprejeti sklepe večine, temveč je v njej viden razkol.

SLEMENSKY

Pravoslavne Cerkve ne pojdejo v Moskvo

Ob tisočletnici krščanstva v Rusiji je nastal hud razkol med pravoslavni Cerkvami. Dočim do katoliške Cerkve prisotna na proslavah z odličnim zastopstvom, so številne pravoslavne Cerkve udeležbo odpovedale. Tako ne bodo šli v Rusijo ne carigrabski patriarh Demetrios, niti atenski nadškof Serafim in ne srbski patriarh German. Udeležbo so odpovedali tudi vsi trije »apostolski« patriarhi: antiohijski, jeruzalemski in aleksandrijski. V Moskvo bosta šla le romunski in bolgarski patriarh. Razlog je na videz formalnost, oz. užaljenost.

Prvi patriarh, prvi med enakimi, je carigrabski, za njim pridejo trije »apostolski«, na petem mestu je moskovski, nakar sledijo srbski, bolgarski, romunski, na zadnjem mestu je georgijski patriarh. V Moskvi so pa na šesto mesto postavili georgijskega patriarha, ki bi moral biti zadnji. Odtod užaljenost.

Poznavalci razmerja pa menijo da je resnični razlog v tem, da se pravoslavni patriarhi boje, da hoče moskovski pa-

triarh vsiliti svojo nadoblast nad ostalimi pravoslavni Cerkvami. Srbska pravoslavna Cerkve je pa še posebej užaljena, ker so na proslave povabili makedonsko Cerkve, ki jo srbska še vedno smatra za del srbske pravoslavne Cerkve.

Kot je videti, smo še vedno tam, kjer smo bili ob začetku razkola med rimsko in carigrabsko Cerkvijo leta 1054. Tudi takrat je šlo bolj za formalnost časti in vodstva, kakor pa za resnične razlike v verskem nauku.

Imenovanje v Rimu

Kardinal Ugo Poletti, generalni vikar rimske škofije, je prof. Janeza Vodopivca imenoval za člana rimske pastoralne sinode in sicer v komisijo za ekumenizem in dialog.

Prof. Janez Vodopivec je bil profesor na Univerzi Urbaniana. Sedaj je upokojen, a po potrebi še vedno predava. Njegovi starši so iz Dornberka.

Prof. Janezu tudi naše čestitke.

Zaščita in manjšinska solidarnost

SSK IN VALDOSTANSKI SENATOR O SKUPNIH PROBLEMIH

V ponedeljek 16. t.m. je bil v prostorih Palace Hotela v Gorici širši sestanek Slovenske skupnosti, na katerem je deželno vodstvo stranke predstavilo novo besedilo zaščitnega zakona za slovensko manjšino. Bil je prisoten tudi prvi podpisnik zakonskega osnutka senator Cesar Dujany iz Doline Aoste. Aostanski parlamentarec (ki je bil že predsednik deželne vlade in nato poslanec v Rimu), predstavlja v koaliciji z Union Valdotaïne skupino ljudskih demokratov (Democrates populaires).

Na sestanku se je zbralo veliko število predstavnikov našega političnega življenja, strankinih zastopnikov in tiska. Srečanje je uvedel deželni predsednik SSK Marjan Terpin, ki je poudaril pomen predstavitve našega zaščitnega zakona s strani parlamentarcev-senatorjev manjšinskih strank UV Dujanya, PSDAž Sanne, SVP Riza in Rubnerja.

Nato je spregovoril deželni tajnik SSK Ivo Jevnikar. Še enkrat je podčrtal veliki pomen predstavitve zakonskega osnutka SSK s strani manjšinskih senatorjev. To pomeni namreč tudi pravo in konkretno solidarnost med manjšinami v Italiji in uresničuje idealne smernice slovenske stranke za medmanjšinsko sodelovanje. Jevnikar je nato v glavnih obrisih prikazal vsebino zakonskega osnutka in zlasti poudaril nekatere novosti, ki so sedaj prišle v zakonski predlog. To še posebej na osnovi novih določil v sami državni zakonodaji in tudi pod vplivom pomembnih resolucij Evropskega parlamenta in Evropskega sveta. V italijanskem jeziku je nato orisal zakonski predlog predsednik pravne komisije dr. Peter Močnik.

V nadaljevanju srečanja je nato spregovoril senator Dujany, ki je najprej obžaloval, da ne more govoriti v slovenskem jeziku. Senator iz Doline Aoste je v svo-

jem pomembnem posegu podčrtal več stvari, ki jih lahko tu zabeležimo. Med temi pomen in vlogo različnosti, ki je še danes centralistično urejena in misleča italijanska država ne razume in ne vrednoti ali pa jo (v jezikovno-narodnem smislu) smatra za nekaj odklon od nacionalne edinstva in s tem države. Zavest pripadnosti neki manjšini pa lahko le bogati njene pripadnike in vodi v pravilnem boju za priznanje in obstoj. Obenem je pomembno govoril o vlogi manjšinske stranke (tudi kasneje z zanimivimi odgovori). Med drugim je senator zatrdil, da je samo manjšinska samostojna stranka tista sila, ki poganja naprej boj za resnično zaščito. Druge politične vsedržavne stranke bodo to delale ali jemale v poštev kak manjšinski problem le v kolikor in dokler bo to delala stranka same manjšine — oziroma dokler bo ta obstajala. (Zanimiva oz. edino resnična ugotovitev, ki velja tako za Slovence kot za francoško govoreče Aostance!).

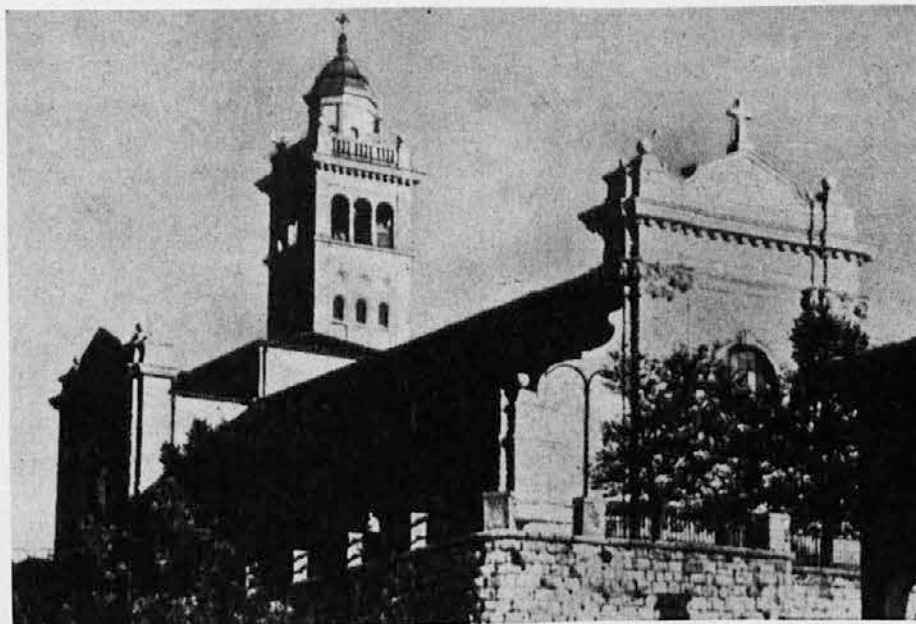
Senator Dujany je naposled še orisal sedanje parlamentarno stanje in posebej nakazal, kako se bo zakonodajna pot v senatu verjetno razvijala. V začetku svojih izjavanj je tudi izrekel upanje, da bo tehtna De Mitova obveza pred parlamentom za manjšine in posebej slovensko manjšino lahko obetajoč napotek za konkretne pobude in izvajanja politične volje.

Obisk valdostanskega senatorja je bil brez dvoma pomemben dejavnik v sedanji stopnji sodelovanja manjšinskih strank. Verjetno bodo kasneje obiskali našo manjšino še drugi senatorji-podpisniki zakonskega predloga SSK, ki so bili tokrat zadržani. S tem obiskom (kot pred leti z onim senatorja Fontanarija, prvega predlagatelja osnutka SSK) se slovenska stranka vedno bolj aktivizira in si bolj in bolj utanjuje odnose tudi na parlamentarni ravni.

Prihodnje volitve

V naši deželi bodo volitve v nedeljo 26. in v ponedeljek 27. junija. Volitve bodo za deželni svet za vso Furlanijo-Juljsko kraljino. Poleg tega bodo še volitve za obnove pokrajinskih svetov na Goriškem in Tržaškem. Občinske svete pa bodo obnovili v Trstu, Trzinu, Ronkah, Romansu in Vilešah, nadalje v 12 občinah v videmski pokrajini in v 11 občinah v pordenonski provinci.

Za našo slovensko narodno skupnost so posebno važne volitve v deželni svet ter v oba pokrajinska sveta na Tržaškem in Goriškem, pa tudi občinske v Trstu. Prav je, da do časa na to mislimo in se pripravimo, ker gre za važne organe, kjer se odloča tudi o specifičnih zadevah slovenske narodne skupnosti.

Slovenski kmetje so ustanovili samostojno kmečko zvezo

Iz časov stare Avstrije so znane gospodarske organizacije vseh vrst od posojilnic in delavskih združenj do raznih kmečkih društev npr. za živinorejce, vinogradnike in druge. Zadrugištvu je zlasti pod vodstvom J.E. Kreka rešilo slovenskega kmeta od oderuhov, ga izšloalo za umno kmetovanje in kletarjenje. Slovenski kmet je po zaslugi zadrugištva zaživel in se uveljavil tudi na političnem polju s pomočjo Slovenske ljudske stranke.

Tudi po prvi svetovni vojni je zadrugištvu bilo v pomoč slovenskemu kmetu v Jugoslaviji. Na Primorskem pa je fašizem zatrl in ukinil vsako sled zadrugišnega življenja; tudi večino posojilnic so odpravili.

Po zadnji vojni je komunistična partija v Jugoslaviji sledila Stalinovemu modelu gospodarstva. Ta model je zahteval kolektivizacijo kmetijstva, to se pravi uničenje samostojnih kmetov, ki naj bi vsi pristopili v zadrugi. To so imenovali »kolektivizacija na vasi«. Danes z ironijo gledajo na tiste čase prisilne kolektivizacije, ki je, kakor v Sovjetski zvezi tudi v Jugoslaviji in Sloveniji pomenila bankrot kmetijskega gospodarstva. Kasneje so poskušali obnoviti kmetijstvo z manj drastičnimi modeli, a jim ni uspelo. Samostojen kmet je ostal državljani-delavec II. kategorije.

Temu so se sedaj slovenski kmetje uprli in sicer na najbolj demokratičen način. V Ljubljani so 12. maja sklicali javno kmečko tribuno. Velika dvorana kina Union je bila premajhna za vse

udeležence, ki jih je prišlo dokaj čez tisoč. Geslo je bilo: Ali mora kmet res le ubogati? Pet ur so razpravljali in nastopili so številni govorniki iz kmečkih vrst. Tribuna se je potem nepričakovano končala tako, da so ustanovili dve kmečki zvezi in sicer Slovensko kmečko zvezo ter Zvezo slovenske kmečke mladine. Za predsednika prve je bil izvoljen Ivan Oman, za predsednika mladinske zveze pa študent Emil Erjavec.

Najbolj značilne zahteve, ki so jih postavili so:

— **Zahtevamo neposredne volitve vseh organov oblasti, na katerih bodo lahko politično organizirani kmetje kandidirali svoje predstavnike;**

— **Zahtevamo ustavno-pravno varstvo družinske kmetije, odpravo zemljiškega maksimuma ter vrnitev odvzete zadrugične lastnine;**

— **Zahtevamo takojšen popravek odkupne cene mesa, drugače napovedujemo splošni živinorejski štrajk.**

Komentarji: Beograjski profesor Dragan Veselinov je dejal, da je boj slovenskih kmetov boj tudi vseh jugoslovanskih. Naj ne klonijo, kajti v državi jih je skoro pet milijonov.

Delo: Družbene in gospodarske razmere so povzročile, da se je naše kmetijstvo znašlo v razmerah, ko se mora prebuditi samoohranitveni čut. Slabosti, ki so se dolga leta kopičile zaradi slabe kmetijske politike, so pripeljale kmetje do spoznanja, da se morajo organizirati sami.

Slovenski kmet se je torej dvignil za svoje pravice kot za časa Matija Gubca in tolminskih puntov, vendar s pogledom na čas in razmere: Zahteva svoje pravice po demokratični poti; hoče gospodarske in politično enakopravnost kmečkega stanu.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Zakaj cerkveni pogreb Enza Tortore?

V Milanu je umrl znani predstavitelj televizijskih oddaj Enzo Tortora. Ljudje ga poznajo zlasti iz oddaj Portobello, ki so si dolgo časa sledile na ekranih. V teh oddajah je pomagal marsikomu, ko je prošil za to ali ono zadevo. Med temi je bil tudi turinski duhovnik Mario Loi, ki je nastopil v oddaji Portobello na pobudo Enza Tortore in ganil srca poslušalcev, da so mu pomagali zgraditi telovadnico za zapuščeno mladino. Ostala sta si prijatelja do Enzove smrti. Ta duhovnik je tudi pričal, da je Tortora pred smrtjo želel in prejel svete zakramente. Priredili so mu cerkveni pogreb v baziliki sv. Ambroža v Milanu.

V ostalem Enzo Tortora ni bil povezan s Cerkvijo. Tudi njegovo zakonsko življenje ni bilo prida; imel je dve hčerki z zakonsko ženo, se od nje ločil in živel s »tovarišico«. Potem so ga obtožili, da uživa in širi mamila. Prišel je v zapor. Na prvostopenjskem sodišču je bil obsojen, na prizivnem sodišču pa oproščen in je znova začel nastopati na televiziji. Radikalci so ga izbrali za predsednika svoje stranke. Ti so pa izrazito antiklerikalna stranka. V cerkvi pri pogrebu niso na to pozabili. Dočim so drugi imeli dostojne poslovilne govore, je radikalec Spadaccia imel oster političen in antiklerikalni govor in to v cerkvi.

Izjavil je, da ne zna moliti. Tega ni od njega nihče pričakoval, pač pa da bo spoštoval kraj in pokojnika, ki si je želel cerkveni pogreb. V tem je Spadacciov »greh«.

Zaključek škofijske sinode v Vidmu

Furlanska Cerkev je v nedeljo 22. maja slovesno zaključila škofijsko sinodo s slovesnim somaševanjem v videmski stolnici. Priprave na sinodo so trajale pet let.

V torek 17. maja je bila na športnem stadionu v Vidmu zaključena proslava v čast Don Bosku. Nanjo so povabili tudi m. Terezijo iz Kalkute. Srečanje je bilo namenjeno predvsem mladim pod geslom: »Mir se rodi v srcu. Pobude za vzgojo mladih k miru«. Čeprav je bilo slabo vreme, je bil stadion prepoln.

Razstava v spomin sv. Heme

Letos poteka 700-letnica beatifikacije in 50-letnica kanonizacije sv. Heme; istočasno se Koroška pripravlja na obisk sv. očeta čez mesec dni. Na ta dva dogodka so se Koroški pripravili tudi tako, da so na gradu Strassburg, nedaleč od Krke, pripravili razstavo sv. Heme. Odprli so jo v nedeljo 13. maja. Razstava obsega spomine na sv. Hemo in tudi številne predmete in dokumente Koroške v srednjem veku. Odprta bo do oktobra.

Strassburg je grad, kjer je dolga stotletja bil sedež krške škofije, dokler je niso premestili v Celovec. Grad je še vedno last celovške škofije.

Zamenjava v beograjski vladi

Branko Mikulić je na seji dne 15. maja zamenjal nekaj ministrov. Vojni minister admiral Mamula je pustil svoje mesto, ker bo konec leta odšel v pokoj. Zamenjal ga je generalpolkovnik Veljko Kadijević. Zunanji minister Raif Dizdarević je bil izvoljen za predsednika predsedstva. Na njegovo mesto je prišel Budimir Lončar. Tako bosta sedaj vodila FLR Jugoslavijo dva Bosanca, Mikulić kot predsednik vlade, Dizdarević kot predsednik predsedstva. Na sodišču v Bihaću, kjer sodijo Fikretu Abdiću zaradi poverb v Agrokomercu, je pa slišati ime enega in drugega.

Max Thurian postal katoliški duhovnik

Zadnja številka katoliške revije »Famiglia Cristiana« poroča, da se je dal Max Thurian posvetiti za katoliškega duhovnika. Zgodilo se je že pred časom v Neaplju. Posvetil ga je nekdanji neapeljski nadškof.

Max Thurian je ustanovitelj taizejske skupnosti iz bratom Rogerjem. Duhovniško posvečenje dokazuje, da je v Thurianu dozorelo spoznanje, da more samo v katoliški Cerkvi v polni meri uresničiti svoja notranja hrepenenja.

Ni še poročil, kako bo ta korak vplival na življenje in delovanje taizejske skupnosti.

Verska odjuga na Kubi

Vlada na Kubi je dovolila, da se vrne v deželo 30 izgnanih duhovnikov. Ti duhovniki so povečini italijanskega in španskega porekla. Vrnitev teh duhovnikov po-

meni veliko pomoč Cerkvi na Kubi, ki ima sedaj samo 110 duhovnikov, 214 redovnikov in 80 redovnih bratov. 90 % prebivalstva se prišteva katoliški Cerkvi. Vlada je duhovnikom tudi dovolila, da si kupijo in imajo osebne avtomobile.

Obisk Krke na Koroškem

Goriški Inštitut za socialno in versko zgodovino organizira obisk Krke in gradu Strassburg pri Krki. Gre za kulturno-turistično pobudo ob jubileju sv. Heme in pred obiskom sv. očeta na Koroškem. Izlet bo združen z ogledom Krke in bazilike ter gradu Strassburg z razstavo v spomin sv. Heme ter s postankom pri Gospe Sveti.

Izlet je programiran za nedeljo 12. junija. Odhod z avtobusom s Travnika ob 7. uri. Avtobus bo ustavil tudi v Fari. Vpisovanje: Semeniška knjižnica, ul. Seminario 7/II, tel. 85055. Cena 20.000 lir.

Iz Slovenije

Tončke Marolt ni več

Tončko Marolt smo poznali tudi na Primorskem, ker je vedno spremljala Akademsko folklorno skupino »France Marolt«, ko je bila gost v raznih krajih pri nas. Sedaj je umrla v Ljubljani v 94. letu starosti.

Pokojnica je študirala za učiteljico, toda učila ni. Bolj jo je veselilo petje in je postala operna pevka. Toda tudi opero je pustila in odšla po svetu. Spoznala se je s prof. Francetom Maroltom, se z njim poročila in se ob njem seznanila in vzljubila slovensko ljudsko pesem in folklorne ples. Zlepa ni bilo osebe na Slovenskem, ki bi tako cenila in tako poznala narodno pesem in narodne ples.

Možu je najprej pomagala pri Akademskem pevskem zboru, kasneje pa, po njegovi smrti je ostala zvesta Akademski folklorni skupini »France Marolt«. Dr. Zmaga Kumer priča o njej: »Odpravila se je na teren zapisovat, s sveženjem notnih listov, svinčnikom in z majhnim kovčkom, brez magnetofona in brez avtomobila, peš. Na poti po Vipavski dolini in Tolminskem sem jo spremljala. Prepešali sva Vipavsko dolino podolgem in počez, se vzpeli v gorsko odročno vas Čadrg nad Tolminom in v Podmelcu poslušali starega Murovca...«

»Gospa Tončka« se je s svojo dobroto in skromnostjo zapisala v srca vseh, ki so jo poznali.

Iz Beneške Slovenije

Tiskovna konferenca SSK v Čedadu

Po predstavitvah novega predloga Slovenske skupnosti za globalno zaščito Slovencev v Italiji, ki sta bili v Trstu in Gorici, je deželno tajništvo SSK priredilo tiskovno konferenco še v Čedadu. V ponedeljek 23. maja sta deželni tajnik Ivo Jevnikar in član tajništva Antek Teržon predstavila besedilo in sedanja prizadevanja za uzakonitev naših pravic predstavnikom slovenskega tiska iz videmske pokrajine.

Na srečanju je bila podana splošna slika temeljnih zahtev slovenske manjšine, v podrobnostih pa je Slovenska skupnost obrazložila tiste člene, ki še posebej zadevajo Slovence v videmski pokrajini.

Že v prvem členu se enakopravno omenjajo Slovenci na Tržaškem, Goriškem in Videmskem, v drugem členu pa so v seznamu 36 občin, ki so zgodovinski življenjski prostor naše skupnosti, našete tudi slovenske in mešane občine od Kanalske doline prek Rezije do Terskih in Nadiških dolin. Posebna skrb je namenjena izseljencem, ki ravno v Benečiji tvorijo glavnino prebivalstva. Čeprav ne živijo na rodni tleh, morajo biti deležni vsaj nekaterih zaščitnih določil. Členi, ki govorijo o gospodarskih in prostorskih problematiki, pa še posebej zahtevajo korenite ukrepe v korist manj razvitih področij.

Posebno poglavje je šolstvo. Različnost položaja in potreb je tu narekovala zastavljenemu predlogu zahtevo po postopnem uvajanju slovenskega šolskega sistema prek prehodnega obdobja javnih dvojezičnih vrtec in šol ob istočasnem vzpostavljanju predmeta o slovenskem jeziku in kulturi v vseh šolah tistega področja. V poglavju o kulturi pa se za videmsko pokrajino med drugim predvideva poseben Zavod za kulturni razvoj

Z GORIŠKEGA

Podgora

Župnijska skupnost v Podgori ima v programu za Marijino leto številne pobude. V ponedeljek 23. maja se je začelo »Marijino romanje« po družinah. Vsaka družina za en večer sprejme kip Matere božje, ki ostane nato v družini ves naslednji dan. Lepo število družin se je prijavilo za to pobudo.

Druga pobuda se tiče kapelice Iurške Marije ob vznožju Kalvarije nad cerkvijo. To kapelico smo želeli postaviti podgorski verniki v zahvalo, da so med zadnjo vojno bili obvarovani pred najhujšim. Načrte za kapelico je napravil Vilko Čekuta, tedanji župnik pa je bil pok. Bernard Špacapan. Dohod do kapelice ni najbolj lahek za domačine in tudi za druge obiskovalce, ki se podajo h kapelici. Zainteresirali smo pristojne organe, da bi pot olepšali in uredili.

V soboto 28. maja bo srečanje ostarelih v naši župniji. Ob 16. uri bo v cerkvi najprej molitev rožnega venca in priložnost za spoved. Ob 16.30 bo sv. maša, po maši pa srečanje v župnijskem oratoriju.

Naslednji dan, v nedeljo, bo 7 otrok pristopilo k prvemu obhajilu. Lepo so se pripravljali na prvo srečanje z evharističnim Jezusom od preteklega oktobra.

Plešivo

Preteklo binkoštno nedeljo so slovensko bogoslužje na Subidi s svojo pristransko mladostjo in ubranim petjem požlahtnili člani pevskega zbora L. Maz iz Ljubljane, ki poje pri študentski maši v frančiškanski cerkvi.

Za enodnevni majski izlet si je 40-članski pevski zbor letos izbral Goriško. Spremljal jih je medškofijski asistent za študente dr. Janez Gril, ki je sv. mašo na Subidi tudi vodil. Popoldne je skupina nadaljevala z »vandranjem« in obiskala Barbano, Gradež in Oglej ter s svojim petjem pritegovala pozornost in vzbujala veselje. Na Barbani jnm je celo nekdo v zahvalo plačal sladpod.

Pristransko zahvalo velja tu izreči tistim slovenskim družinam iz Krmina in Plešivega, ki so lačne in žejne študente »nastili in napojili«. Pripravili so jim res bogato piknik-kosilo na dvorišču Polencičeve domačije od narezka mimo »pašte šute« (skuhane v Sirkovi restavraciji) — sladkarij in vsakovrstne pijače, predvsem odlične briške kavlje — do kave...

Obisk je prinesel veselje in duhovno obogatitev gostiteljem in gostom. Mladi gostje iz vseh delov Slovenije so mogli morda prvič in поблиže spoznati tipičen primer slovenske zamejske stvarnosti na zahodu narodne meje.

Uspel koncert v Doberdolu

V petek 20. maja se je v župnijskem domu v Doberdolu vršil koncert tria Marcossi-Urdan-Cesar (flavta, klarinet in fagot), ki ga je organizirala goriška pokrajinska uprava ob sodelovanju domačega katoliškega prosvetnega društva Hrast in glasbene šole. Po uvodnem pozdravu predsednika SKPD »Hrast« Mária Vizinčina je pokrajinski odbornik za šolstvo dr. Mirko Špacapan razložil občinstvu, ki so ga sestavljali predvsem mladi, da je večer predvsem lekcija, med katero bodo izvajalci razložili in opisali skladatelje, obdobje ustvarjanja in glasbila sama, kar bo gotovo za poslušalca pomenilo možnost, da поблиže spremlja posamezne izvedbe.

Člani tria, ki so vsi profesorji na tržaškem konservatoriju »G. Tartini«, so svojo vlogo odlično opravili, bodisi kot vrhunski izvajalci, bodisi kot razlagalci posameznih skladb na programu koncerta. Slednji je bil razdeljen v dve polovici: v prvi, klasični, so bili na sporedu renesančni avtorji, v drugi pa moderni, še živeči skladatelji (Dominutti, Kichl, De Haan). Prav v tem zadnjem delu je razlaga bila še kako potrebna, da so ušesa poslušalcev lažje prešla iz tradicionalnih intoniranih akordov v atmosferske in efektne sfere sodobnih skladb, ki so v mnogočem privlačnejše od klasičnih, zlasti če je poslušalec seznanjen z njihovo vsebino.

Lahko rečemo, da je večer vsekakor uspel v svoji nameri, da poslušalce istočasno izobražuje in jim nudi prijeten glasbeni užitek, in je s tem pripomogel, da širši krog mladih spozna in ceni bogastvo glasbenega izražanja.

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

Družinska sreča

Zakoncema Giki in Marku Černicu se je rodil prvorojenec Luka.

S srečno družinico se veselijo vsi domači.

Binkoštni popoldan v Tomaju

Znameniti Tomajski grič s svojo častitljivo cerkvijo je menda malokrat tako zaseden z avtomobili, kot je bil na binkoštno nedeljo 22. maja popoldne. Praznična majska nedelja, pa še sončna povrhu, je bila kot naročena za koncertno srečanje združenih kraških zborov v okviru Marijinega leta.

Združeni ansambel so sestavljali zbori šestih župnij: Sežana, Dutovlje, Stjak, Tomaj, Štanjel in Komen. Prisotni pa so bili vsi duhovniki omenjenih župnij. Vse te pevce je vodil Andrej Vovk, kaplan v Komnu.

Slovesno mašo je opravil Stanko Medvešek, dekan iz Idrije. Po evangeliju je svoj nagovor osredotočil na pomen tepega petja pri bogoslužju in dal nekaj navodil. Cerkevno pevsko tradicijo je imenoval čudovit rudnik, ki nas iz stoletja v stoletje duhovno oplaja. Je neke vrste esperanto, ki prodira v duše ne glede na jezik ali narodnost. Zato, je naglasil, bo prav, če pevci besedilo najprej preberejo in si ga osvojijo, da lažje pridejo do srca skladatelja. Pevci naj bi bili duhovni človek; ne samo iz grla, ampak iz globine zapeta pesem vpliva na poslušalca. Vabil je, naj bi se tudi srednješolska mladina vključila v cerkveno petje.

Kar prijetno je bilo med mašo spet enkrat poslušati nekaj latinščine: Kyrie, Gloria, Sanctus ter Agnus Dei; res bi bilo škoda zanemariti spomin na nekdanjo slovesnost latinskih maš. V čast Sv. Duhu in ostale mašne pesmi so bile seveda v domačem jeziku.

Po maši je bil koncert Marijinih pesmi, sedem po številu. Od vsake so zapeli po dve kitici; skladatelji so bili vsi naše gore list. Ubrano petje je vzpostavilo polnost verskega občutja, saj so Marijine pesmi čudovit splet vseh prošenj, češčenja in ljubezni slovenske duše do Marije. Med eno in drugo pesmijo je napovedovalec Ervin Mozetič, diakon iz Sežane, prebral nekaj misli o Mariji, ki kliče k edinosti med kristjani, k odgovornemu poslanstvu.

Ce je zbor res štel 150 pevcev kot so nam povedali, si je lahko predstavljati njegovo mogočnost. Ce pa upoštevamo, da tomajska cerkev ni kaka velika katedrala, bi kazalo, da se tudi mogočni zanos »fortissima« temu primerno prilagodi. Koncert je zaključila Marija skoz življenje. Z namenom, da ne pripisujemo takim prireditvam tekmovalnega značaja, temveč da se izvajajo edino v čast božjo (in naše duhovno zorenje), kakor je poudaril

g. dekan, smo izvajalcem in dirigentu toplo zaploskali.

Dušan Žerjal je lično opremil lističvabilo na prireditvi, g. Albert Miklavc pa je nanj napisal pesem v štirih kiticah: Naš skupni dom.

Domači župnik g. Ivan Furlan se je ob koncu zahvalil vsem za lepo uspelo prireditvi; čakala pa ga je še dolžnost gostoljubja, da pevce in zborovodjo povabi na zaslužen zakusko.

Priložnostni gostje smo odhajali s prijetnim občutkom lepo preživetega popoldneva z Marijino pesmijo.

F. V.

Bralci pišejo

Je možna še drugačna alternativa?

Želeli bi zbuditi nekoliko pozornosti do radijske oddaje »Vera in naš čas«. Če že pišemo o njej to pomeni, da se zanjo zanimamo. Na žalost pa dosedanjí urnik ne odgovarja našim potrebam. Ves radijski predpoldanski čas ni primeren za to oddajo, ker se od 7. zjutraj do 12. ure sledijo maše v eni ali drugi cerkvi v mestu.

Nekaj oseb istega mnenja

EKUMENSKO ROMANJE V RUSIJO

(od 26. avgusta do 2. septembra)

Še enkrat opozarjamo na to izredno priložnost, da se tudi Slovenci v Italiji lahko udeležimo ekumenskega potovanja v Sovjetsko zvezo ob tisočletnici pokristjanjenja ruskega naroda.

Potovanje se vrši z zrakoplovom z Brnika prek Beograda v Moskvo in nazaj. V Moskvi se zadržimo dva dni. Udeležimo se tudi ekumenskega srečanja z najvišjimi predstavniki pravoslavne ruske Cerkve skupaj z ostalimi romarskimi skupinami iz Slovenije, ki jih vodi nadškofa iz Ljubljane in Beograda. Dva dni sta določena za ogled Leningrada in dva dni za ogled Kijeva, ki je zibelka prve ruske Cerkve.

Prijavilo se je že lepo število udeležencev. Imamo še nekaj razpoložljivih mest. Kdor želi na potovanje, naj se javi čimprej, da bomo vse pravočasno ukrepali. Ko bo število dokončno, bomo sporočili, kaj je vse treba storiti zlasti v zvezi z vizumom in plačili za potovanje.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu
Domjo 84, tel. (040) 28.08.05 (po možnosti v večernih urah)

Goriška zbora v Sieni

Za lep primer plodnega sodelovanja med narodnima skupnostima, ki živita v Gorici, lahko štejemo izvedbo latinske maše »Missa octo vocum«, ki je napisana za dva zbora. Slovenski mešani zbor »Lojze Bratu« in italijanski zbor »Sant'Ignazio«, sta začela v ta namen vaditi že v zimskih mesecih. Resnici na ljubo je treba priznati, da je sodelovanje lažje steklo in ni prišlo do zapletov tudi zato, ker vodi oba zbora isti dirigent, prof. Stanko Jericijo. Z večjo roko je znal uravnovešati delo pri obeh skupinah, tako da sta bili v primeren času na enaki stopnji pripravljenosti. Pri obveznih skupnih vajah so se polagoma akordi zlivali v zaželeno celoto in do izraza je prihajal čar umetnine.

Mašo sta zbora trikrat zapela v goriških cerkvah, v zamisli pa sta imela še drug važen cilj: zborovski soglasje naj bi zaplavalo prav pod tistimi oboki, kjer je bilo spočeto, in napolnilo prav tisti prostor, ki je ustvarjalca navdihoval.

Missa octo vocum je nastala v Sieni konec 16. stol. Zložil jo je Francisco Bianciardi (1570-1607), član slovite sienske akademije, ki je bil v tistih letih organist in stolni kapelnik v sienski katedrali. Zborovski petje je tedaj doseglo čudovite vrhunice, ki še danes vedno na novo osvaja poslušalca. V istem času je na naših tleh zrasel v nedosegljivega mojstra Jakob Petelin-Gallus. Bianciardiju je bilo namenjeno kratko življenje in tudi v tem je bila njegova usoda vzporedna z Gallusovo. Umrli je komaj 37 let star. Pri umetnikih se včasih nameri, da v mladih letih zelo hitro dozore in ustvarijo velika dela, kakor da bi jih k zgodnji žetvi gnala slutnja prerane smrti. Z našim Gallusom je bilo prav tako.

O kaki izvedbi Bianciardijeve maše že dolgo ni bilo slišati; da bi se to zgodilo prav v katedrali v Sieni, pa še posebno ne. Goriška zbora sta želela s takim nastopom oživiti spomin na skladatelja in se obenem obogatiti s tistim duhovnim doživetjem, iz katerega lahko vsak zbor zajema moči za bodoče delo.

Stolni župnik v Sieni je rad sprejel ponudbi in slovesna maša je bila napovedana za Vnebohodo, v nedeljo 15. maja. Zbora sta odpotovala iz Gorice že v soboto zjutraj, da bi bilo na voljo nekaj časa tudi za izletniško doživetje. V zgodnjih popoldanskih urah nam je onkraj Apeninov prišla naproti v valovanju svojih gričev Toskana. Pogreznili smo se v majniško razkošje zelenja in cvetja, v deželo, ki je videla vzpon starih Etruščanov in kulture, ki ima še za sodobne učenjake skrite kalje.

Po obisku srednjeveškega mesteca San Gimignano, ki še danes z visokimi stolpi oznanja daleč po okolici svojo nekdanjo slavo, smo bili v kratkem na cilju. Kot ladja na grebenu ogromnih valov se vzdri-

guje sienska stolnica vrh griča, nad strehami mestnih hiš. Vsi pogledi so uprti tja gor; zapeti pod tisto kupolo, res ne bo vsakdanje.

Pod večer sta zbora preizkusila glasove ter preverila, kako se zvok širi v ogromni prostorni katedrali in kako se poigravajo odmevi. Marsikateri skupini turistov je zastal korak in želja po lepih akordih je odtegnila radovedne oči od razkošja umetnin, ki so nakopičene v katedrali.

Čez noč sta bila zbora sprejeta v gostoljubje dveh okoliških samostanov, ki sta, kot številne velike domačije in gradiči, postavljena vrh zelenih gričev ter obdana z oljkami in trtami.

V katedrali je bilo pred slovesno mašo zbranih veliko ljudi. Zbora sta dala od sebe vse, kar zmoreta, čeprav so pri obeh skupinah manjkali nekateri pevci, ki niso mogli priti v Sieno. Topli akordi so napolnili prostor med visokimi stebri, črnobeli sienski motiv je zaživel v barvah glasov, velikanska katedrala je odmevala. Cerkev, ki je sicer precej hrupna, ker jo v vsakem trenutku obiskuje na stotine turistov, je bila mirna in pozorna. Nekdanji stolni kapelnik Bianciardi, ki ga niti italijanska glasbena enciklopedija Garzanti ne uvršča v seznam omembe vrednih mož, je zdaj po zaslugi dveh goriških zborov prišel po stoletnem premoru na svoj račun. Zdelo se nam je lepo, da smo obudili njegovega duha in za kratko uro botrovali njegovi vrnitvi v rodno mesto.

Ob koncu maše sta zbora zapela še tri skladbe in sicer Regina coeli (G. Croce), Haec dies (J. Gallus) in Salve nobilis Virga Jesse (J. Gallus). Vse so napisane za dva zbora.

Ploskanje, ki so ga sprožili nekateri navijači, se je v hipu iskreno razširilo med vse prisotne in potrdilo, da smo poslušalcem nudili izredno doživetje. Z občutkom takega doživetja so se tisti večer vračali iz Siene tudi vsi pevci.

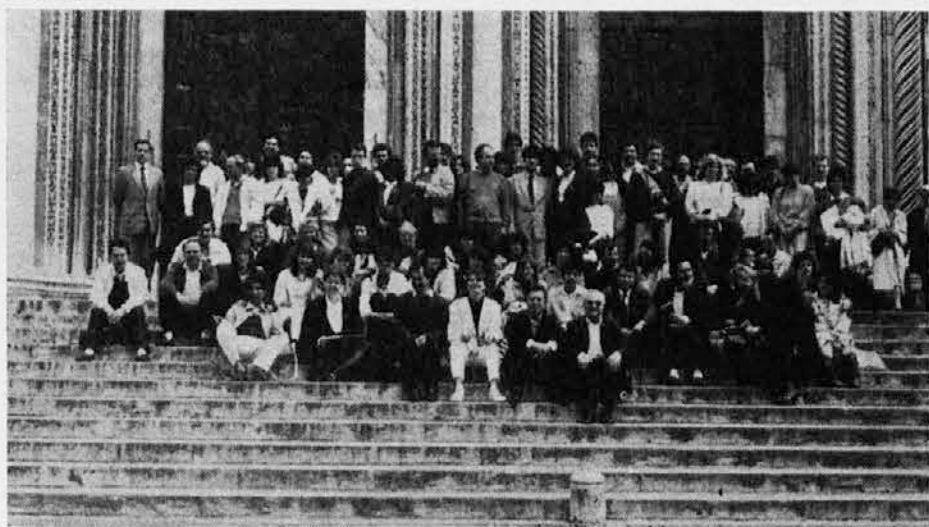
r-o

»KATOLISKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

Slabe napovedi za Trst

V Trstu je prof. Silvio Orvati imel konferenco o demografskem stanju prebivalstva v tržaškem mestu. Dejal je, da bo Trst, če gremo po dosedanj pot, imel leta 2025 komaj 137.000 prebivalcev in polovica bo stara več kot 60 let.

Dežela Furlanija-Juljska krajina je glede na rodnost na enem zadnjih mest v državi, komaj en otrok na zakonski par. Trst ima celo rekord: 0,7 otroka na zakonski par. Za samo ohranjanje stanja prebivalstva pa bi morali imeti 2,1 otrok na družino.

Goriška zbora »Lojze Bratu« in »Sant'Ignazio« pred stolnico v Sieni

Cerkev Svete Marije na Vitovljah

Pod obronki Trnovskega gozda se med Osekom in Šempasom dviga grič (605 m), na katerem stoji cerkev Svete Marije, ena najstarejših božjopojnih cerkv na Slovenskem.

Prve naselbine najdemo v teh krajih že v prazgodovinski dobi, saj je sončna Vipavska dolina že sama na sebi vabila, da da so se ljudje tukaj naselili.

Marijina cerkev na Vitovljah je prvič omenjena leta 1361. Iz časa vladanja goriškega grofa Leonharda, ki je leta 1445 dal sezidati cerkev v Logu pri Vipavi, pa vemo, da je bila dana v najem »planina pri Lokvah nad cerkvijo naše ljube Gospe na Vitovljah«.

Kdaj točno je bila omenjena cerkev sezidana, ni znano. Zelo verjetno se je to zgodilo v začetku 14. stol., ko so se v naših krajih vrstile vsakovrstne nesreče in so se ljudje zato še bolj zatekali k Materi božji za pomoč. Ob cerkvi Svete Marije

na Vitovljah je bil, kot po mnogih drugih krajih, v turških časih tabor, kamor so se ljudje zatekali pred Turki.

Glavni praznik ali shod se pri tej cerkvi obhaja na Binkošti, tj. na dan, ko je bila cerkev posvečena. Ob tej priložnosti so se ob Vitovski Mariji zbirale množice, ki so sem prihajale z Goriškega, s Krasa in Trnovske planote. Na grič se je ljudstvo povzpelo v procesiji; ta navada se je ohranila do danes.

Prvotna cerkev na Vitovskem griču je bila verjetno samo preprosta kapela. V začetku 16. stol. najdemo v njenem glavnem oltarju rezbarsko upodobitev treh božjih oseb, ki kronajo Marijo. Posebnost te upodobitve je v tem, da je tudi Sveti Duh prikazan v človeški podobi in torej ne v podobi goloba. Tako je ostalo do srede 18. stol., ko so na izrecno zahtevo nadškofa Attemsja tretjo božjo osebo spet prikazali v tradicionalni obliki.

V drugi polovici 16. stol. se je, kot drugod po Evropi, tudi v slovenskih de-

tržaške novice

Pastoralni dnevi

G. škof Bellomi je naslovil na tržaške vernike posebno pismo z naslovom »Kri-stus rešuje«. V pismu sporoča, da bodo letošnji škofijski pastoralni dnevi — že osmi — 23., 24. in 25. septembra. Srečanje in razgovori bodo vzeli v pretres napovedani ljudski misijon, ki bo v škofiji v postnem času 1989.

G. škof želi, da bi se verniki dobro pripravili na to srečanje in tako prispevali tudi svoj delež z nastopi, predlogi itd. Ker gre za važno in odgovorno zadevo, prosí za oporo molitve. Pastoralne dneve priporoča Materi božji.

Koncert pevskih zborov v cerkvi v Šklednju

Zveza cerkvenih pevskih zborov v Trstu je uveljavila prakso, da v drugi polovici aprila ali na začetku maja izvede koncert cerkvenih pesmi na dano temo. Do zdaj so bile že na vrsti Marijine, velikonočne, evharistične, darovanske, priložnostne in zdaj spet dvakrat, lani in letos, Marijine, lani ljudske, letos umetne.

Obojih imamo Slovenci zelo veliko, saj je rečeno, da je slovenski Marijin narod; tako pogosto se je moral v svoji pogosto težki zgodovini zatekati za pomoč k Materi božji.

Na koncertu v nedeljo 15. maja smo slišali v škledenjski cerkvi nekaj prav lepih Marijinih pesmi. Nastopilo je šest zborov. Izjema med njimi je bil Ekumenski zbor, ki poje v srbski pravoslavni cerkvi v Trstu, včasih tudi izven nje. Zbor je na koncu predvajal hvalnico Bogorodici Dostojno jest iz liturgije Sv. Janeza Zlatoustu, ki se uporablja v pravoslavnih cerkvah. Besedilo smo slišali v glasbeni obdelavi srbskega skladatelja K. Stankovića, Rusa D. Bortjanskaga in mešanega tržaškega skladatelja Liturgije št. 1, ki jo uporabljajo v omenjeni cerkvi.

Prvi je nastopil mešani pevski zbor »Sv. Jernej« z Opčin, ki je pod vodstvom Franca Pohajčaja izvedel Bratužovo O Marija, moja sreča, Lahamarjevo Z višav nebeskih se ozri in S svetlicami te venčamo. Za njim je nastopil pevski zbor s Kolonkova, ki je pod vodstvom Dalke Šturman predvajal Lahamarjevo Devica v raju slavljenca, Sattnerjevo Roža Marija in Bratužovo O Marija, moja sreča. Ubrano je zvenel tudi ženski zbor z Repentabra, ki je izvajal Mavove Mehiko čez hrib in plan, Dajte mi zlatih strun in Lučke gorijo. Zbor vodi Tone Bedenčič.

Prijetno nas je iznenadil nov in številčen zbor v Šklednju, ki ga vodi Dušan Jakomin. V njegovi izvedbi smo slišali pesmi: O, da imeli bi hribe zlata Vinka Vodopivca, Gruberjevo V večnem žaru se blesteča z izborna solistko in Sattnerjevo S svetlicami te venčamo. Za lep zaključek večera je poskrbel moški zbor Novega sv. Antona, ki je pod vodstvom Edija Raceta odpel Vavkenovo Krasni majnik, Ferjančičovo Večerni zvon in Kimovčevo Zgodnja Danica.

Programe so napovedovali zbori sami. Uvodno besedo je podal Dušan Jakomin. Bil je lep in doživet koncert, ki se primerno uvršča med proslave Marijinega leta.

H

Srečanje vzhodnokraške sekcije Slovenske skupnosti

Sekcija SSk za vzhodni Kras je imela

11. maja v Prosvetnem domu na Opčinah informativno srečanje ob zapadlosti mandatne dobe svojih predstavnikov v Krajevno sosvetu in v zvezi s skorajšnjimi upravnimi volitvami. Še pred tem je sekcija razposlala svojim volivcem in somišljenikom svoj »Glasnik«, ki obravnava dejavnost SSk v tem organu.

Na srečanju je bilo govora o problemih, o katerih so razpravljali na krajevnem sosvetu. V tem oziru sta svetovalca SSk vedno odločno zagovarjala koristi krajanov; med vidnejšimi vprašanji je osporavana gradnja svetlobnega pospeševalnika pri Bazovici in razširitev pokopališča na Opčinah. Ob pogovoru, ki se je razvil, sta rajonska svetovalca Vinko Ozbič in Boris Artač pojasnjevala navzočim svoje delo in

požubde, ki sta jih skušala uresničiti in opozorila na važnost povezovanja z vsemi krajevnimi združenji in društvi celotnega vzhodnokraškega področja.

Nato sta pokrajinski tajnik SSk Zorko Harej in deželni tajnik Ivo Jevnikar poročala o splošnem delu stranke, zlasti o pripravah na volitve, s posebnim ozir na kandidatne liste. Med drugim so udeleženci srečanja izrazili zaskrbljenost, da bi vsakršna razpršitev glasov oslabil slovensko predstavništvo in okrnila politično težo slovenskih predstavnikov v italijanskih strankah.

Sožalje

Ob boleči izgubi predrage mame Lojzke izreka Lučki, Anki, Matejki in Jožiju ter njihovim družinam občuteno in iskreno sožalje mešani pevski zbor Sveti Jernej z Opčin.

Matejki, Lučki, Jožiju in Anki smo blizu v neizmerni bolečini ob izgubi predrage mame. Marica, Muca in Renca Klakočar z družinama. Naj Lojzka počiva v Bogu! Sydney - Avstralija

PROSVETNO DRUŠTVO MAČKOLJE vabi na

Praznik češenj

Sobota 28. maja

16.00 odprtje kioskov

20.000 prosta zabava z ansamblom TAIMS.

Nedelja 29. maja

14.00 odprtje kioskov

18.00 kulturni program z nastopom otroškega in dekliškega zbora »Slovenski šopek«, župnijske glasbene šole, moškega zbora »F. Venturini«, folklorne skupine iz Trebč in ansambla Sinthesys 4

20.000 prosta zabava z ansamblom TAIMS.

Ponedeljek 30. maja

16.00 odprtje kioskov

20.000 prosta zabava z ansamblom TAIMS.

Naši cerkveni zbori so se poklonili Mariji

Nedeljski koncert naših cerkvenih pevskih zborov v Štandrežu je bil enkratno slavlje in poklon božji Materi v njenem letu. Vajeni smo božičnih koncertov, toda nedeljski je presegel vse, tako po zbranoosti v cerkvi kot po živem in dovršenem podajanju Marijinih pesmi. Nastopajoči zbori (bilo jih je sedem) so zapeli tako, da mora človek vse pohvaliti.

Začel je mladinski zbor iz Štandreža; svojim zmoglostim primerno je izbral dve Gačnikovi in pa Brumatovo Svetogorski Kraljici. Njegov nastop pod vodstvom Elvire Chiabai je bil odlični uvod v nastop zborov odraslih, ki so mu sledili z enakim številom pesmi. Tako so se odlično postavila dekleta iz Števerjana (Anka Černic), za njimi pa domači mešani zbor (M. Špacapan). Po dolgem času smo znova slišali v javnosti podgorski mešani zbor, ki sicer poje v domači cerkvi vsako nedeljo pri maši ob 8.30. Vodil ga je Zdravko Klanjšček.

Cerkveni zbor Rupa-Peč je sploh star znanec, ki nastopa v cerkvi in izven cerkve. Tudi v nedeljo se je izkazal (Nadja Kovic). Prijetno presenečenje je prišlo tudi iz Pevne. Tudi tam imajo cerkveni zbor, ki bogati nedeljsko mašno liturgijo, toda izven domače cerkve ga že dolga leta ni bilo slišati. Za nastop v nedeljo se je zbor okrepil in brezhibno odpel svoje pesmi (Franc Valentinčič). Kot zadnji se je pred poslušalci pojavil moški zbor »Mirko Filej«. Imamo lepo število Marijinih pesmi za moške zbere. In tri od teh pesmi je zbor zapel pod dirigentom Zdravkom Klanjščkom.

Vsi zbori so nastopili pred oltarjem, se

pravi pred občinstvom. Ker je v štandreška cerkev velika, so se tudi zbori lahko postavili po mili volji. Petje je bilo skoro v celoti »na suho«, le redke pesmi so imele za spremljavo harmonijo.

Če upoštevamo še prostorno, zračno, svetlo, akustično in s slikami Toneta Kralja obogateno cerkev sv. Andreja, potem moramo reči, da je bil nedeljski nastop naših cerkvenih zborov enkratno doživetje, ki nam bo še dolgo odmevalo v dušah, tudi zato, ker so vsi zbori segli le po domačih avtorjih. Slišali smo tako 21 naših najlepših in najbolj priljubljenih Marijinih ter majniških pesmi. Prednjačil je Vinko Vodopivec, saj so zbori zapeli šest njegovih pesmi.

Po zadnji pesmi je bil blagoslov z Najsvetejšim. Pri blagoslovu je pela vsa cerkev ter se na koncu poslovila s priljubljeno »Marija, pomagaj nam sleherni čas«. Gotovo je pesem segla ne samo do visokega cerkvenega stropa, mameč do samega Marijinega prestola v nebesih.

Iz cerkve smo odhajali res zadovoljni in veseli zaradi čudovitega petja in duhovnega doživetja, ki nam ga je koncert pripravil. Čestitamo zborom ter organizatorju Združenju cerkvenih pevskih zborov - Gorica, štandreški župnijski skupnosti pa naj gre zahvala tudi za prijateljsko pogostitev po koncertu.

[r+r]

Vsak dan bi morali slišati vsaj en kratek spev, prebrati vsaj eno dobro pesem, videti eno lepo sliko in po možnosti izreči nekaj pametnih besed. (J. W. Goethe)

nekoliko uredile, je ljudstvo izrazilo željo, da bi se cerkev na Vitovljah obnovila. Tako so leta 1966 začeli z delom. Načrt za obnovo je napravil Janez Suhadolc, dela pa je izvedel obrtno podjetje Sežana. Mnogo so pomagali tudi domačini s prostovoljnimi delom.

Tako je 6. junija 1976 na binkoštno nedeljo cerkev na Vitovljah bila slovesno blagoslovljena. Obred je izvršil solkanski dekan, prelat Andrej Simčič. Ob tej priložnosti so s Kromberškega gradu prinesli kip Matere božje iz skupine kronanja.

Tudi danes se na Vitovljah še vedno vršijo romarski shodi in sicer za 1. maj, na Binkošti in na nedeljo po Velikem šmarnu, tj. na nedeljo po Marijinem Vnebovzetju.

To romarsko cerkev so opovali tudi pesniki. Mirko Brumat je med drugo svetovno vojno spesnil in uglasbil pesem v osmih kiticah »O Vitovska Marija!« O njej poje tudi pesnik Peter Butkovič.

Mariza Perat

Slovenski problemi v razpravi v goriškem občinskem proračunu

Pred občinskim svetom je bila v zadnjih dneh obširna razprava o letnem občinskem proračunu. Župan dr. Scarano je v poročilu obšel vse glavne točke občinske politike: gospodarske, socialne, kulturne, nato zadeve deželne, pokrajinske in obmejne politike v zvezi z občinsko upravo, itd. Med drugim je bila poudarjena potreba po zaščitnem zakonu za slovensko manjšino.

Del svetovalcev različnih političnih skupin je že nastopil v tej debati. Med temi tudi načelnik svetovalske skupine SSK dr. Damjan Paulin. V svojem posegu, ki ga je začel v slovenskem jeziku, se je dotaknil zlasti vprašanj, ki zadevajo slovensko narodno skupnost na Goriškem. Posebej je poudaril pomen zakonske zaščite, za katero dajejo upanje tudi De Mitove izjave v parlamentu ob vladnem nastopu. Paulin je nato obravnaval vprašanja slovenske šole, posebej šolskih poslopij. Z zadovoljstvom je poudaril izpolnjenost obvezo občinske uprave za gradnjo slovenskega šolskega centra, katerega dela so se že začela. Omenil pa je še nekatere druge nezadovoljive razmere šolskih poslopij osnovnih šol, ki potrebujejo nujnih rešitev.

Nadalje je svetovalec SSK v zvezi s kulturno politiko občine poudaril, da bi morala biti občinska uprava še bolj pozorna do pobud slovenskih društev oz. ustanov. Zaustavil se je tudi ob vprašanju finančnih prispevkov za slovenske kulturne in prosvetne organizacije, ki so (tudi od strani dežele) še vedno neustrezne in prenizke v odnosu do drugih večinskih. Poudaril je pomen slovenske konzulte, ki v občinskem okviru spremlja vprašanja naše manjšine. Govoril je še o nedavnem deželnem zakonu za razvoj glasbenih šol, ki sicer ne ustreza v vsem našim potrebam. Med problemi gospodarskega značaja se je Paulin dotaknil še znane zadeve upepeljevalnika in nameravane namestitve večje industrije v južnem delu mesta pri Štandrežu, ki bi z onesnaženjem okolja zelo škodovala tamkajšnjemu prebivalstvu.

O nadaljevanju razprave in zaključkih glasovanja bomo še poročali prihodnjik.

III. nastop gojencev Glasbene šole v Gorici

Blizu se konec šolskega leta, ko se delajo obračuni. Glasbena šola v Gorici s sedežem na Placuti je tak obračun naredila v četrtek 19. maja. V dvorani Katoliškega doma so nastopili njeni gojenci od najmlajših do starejših. Vseh točk je bilo 23; v nekaterih je nastopilo več učencev skupaj.

Sporod je začel zborček teoretičnega oddelka, ki ga vodi prof. Anamarija Jug. Zbor ni številen, bil je pa dobro pripravljen in je zapel tri sodobne in zahtevne pesmice.

Ga. Ljubka Šorli je spregovorila otrokom in navzočim staršem ter prijateljem, ki pa niso bili prav številni. Poudarila je koristnost petja in glasbe, da ljudi družijo in plemeniti.

Nato so začeli prihajati na oder posamezni gojenci: od tistih, ki so letos začeli s prvimi koraki v glasbi, do večjih, od katerih so nekateri kar dovršeno zaigrali tako na klavir kot na harmoniko, kitaro ali kljunasto flavto.

Letos je bilo več dijakov kot prejšnja leta, ki so izbrali kljunasto flavto, tako da je zaigral tudi trio flavt. Kljunasta flavta je nežen instrument in ga je prijetno poslušati. Sporod sta zaključila vokalno in klavirsko skupno: gotovo najboljša točka večera.

Profesorji in vodstvo šole (Silvan Kerševan) so lahko zadovoljni z uspehi, ki pa jih morajo spodbujati. Vedno više!

Nagrajevanje šolskih otrok za prometno vzgojo

V soboto 21. maja je bilo na trgu Battisti slovesno nagrajevanje učencev 4. in 5. razreda osnovnih šol za tečaj prometne vzgoje, ki ga vsako leto prireja gorška občinska uprava. Obenem je tudi s to svečanostjo združen blagoslov vozil, posebej onih raznih enot javnega reda, kot cestne in mestne policije, finančne straže, orožnikov, gasilcev, vojske, Rdečega in Zelenega križa, itd.

Nagrajeni učenci in njih učitelji so prejeli posebne pokale, kolajne in tudi bicikle, za kar so poleg občinske uprave prispevale še razne tvrdke in ustanove. Zbrane so nagovorili predsednik ACI

Turel, občinski odbornik Bratuž in msgr. Soranzo, ki je tudi blagoslovil vozila. Prisotni pa so bili še predstavniki glavnih državnih in vojaških oblasti.

Moški zbor »M. Filej« na Koroškem

V soboto 14. in v nedeljo 15. maja se je moški zbor »M. Filej« odzval vabilu mešanega zbora iz Griffena (Grebini) na avstrijskem Koroškem. Srečanje je bilo v okviru 10-letnice sodelovanja dežel v prostoru Alpe-Adria na kulturnem in gospodarskem področju.

V soboto zvečer je bil nastop raznih zborovskih skupin iz tega prostora in družabno srečanje. Goriški zbor je nastopil s petimi skladbami pod vodstvom Z. Klanjščka in prijetno navdušil številno občinstvo. Navezani so bili stiki za morebitno nadaljnje sodelovanje.

Naslednjega dne je zbor pel pri jutranji maši v cerkvi bivšega samostana. Kasneje so si člani zbora ogledali notranjost skalnatega griča, kulturnega naravnega spomenika, ki so jo odkrili po vojni. V njej so našli ostanke pračloveka (orodje, posodo, ostanke mamuta itd.) iz kamene dobe.

Gostitelji so poskrbeli tudi za prijetno kosilo v okolici. Polni prijetnih prijateljskih občutkov so se pevci proti večeru odpravili proti domu.

Števerjan

Pretokli teden so nas naši najmlajši otroci iz vrta, ki ga vodijo šolske sestre iz Gorice — razveselili s prav prijetno zaključno prireditvijo, posvečeno mamici. S skrbno pripravljenimi prizorčki in petjem so nam pričarali pravljinski svet brezskrbnega otroštva.

Program sta sproščeno povezovala Katja in Filip, ki bosta letos zapustila vrtec in začela hoditi v šolo. Za tiste mlajše in boječje otroke je poskrbeli Martina, ki jih je junaško pripeljala na oder in jim pomagala, kadar se jim je beseda zataknila. Martina še ni dopolnila pet let, pa je zelo korajžna.

Za prijetni užitek, ki smo ga bili deležni ob poslušanju otroškega petja in govora, smo starši in prijatelji otrok hvalečni najprej otročičkom in pa skrbnim in požrtvovalnim sestram Andreji in Vidi ter kuharici sestri Zorki, ki je pripravila tako okusno pecivo in čaj, s katerim so otroci postregli vsem prisotnim.

Se enkrat: Iskren Bog lonaj vsem!

A. G.

Tečaj priprave na zakon

Vrši se v Sežani, v župnišču (Trg 28. avgusta, 4) v ponedeljek 6., v sredo 8., v petek 10., v ponedeljek 13. in v sredo 15. junija ob 20. uri.

Prijavite se en teden prej po tel. 003867/73029. Slovenski duhovniki na Tržaškem vabijo mlade, naj se tečaja udeležijo, ker se tako lahko pripravijo na skupno življenje v zakonu.

Tečaj je tudi v Kopru in sicer vsako soboto ob 19. uri v veroučni dvorani v Rotundi, ul. Izolska vrata.

Mladi naj ne odlašajo na zadnje tedne pred poroko. Tudi če se ne poročijo prihodnje leto, je koristno, da se tečaja udeležijo.

Prosimo, da obvestite mlade na to pripravo!

OBVESTILA

Kvartna nabirka za naše zavode bo to nedeljo, 29. maja, ali pa 5. junija.

Romanje v Lurd. Tudi letos bo v septembru udruženje Unitalsi priredilo romanje v Lurd za zdrave in bolne. Kdor se ga želi udeležiti in biti v slovenski skupini, naj se čimprej javi pri Sv. Ivanu v Gorici.

Soška fronta 1915-1917 je naslov predavanja, ki bo v četrtek 26. maja ob 18.30 v Kulturnem domu v Gorici.

Župnija sv. Jerneja in Mešani pevski zbor Sv. Jernej z Opčin vabita na koncert za slovesen zaključek šmarnic, ki bo v torek 31. maja v župni cerkvi ob 20. uri.

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 30. maja predaval umetnostni zgodovinar akademik dr. Emilijan Cevc iz Ljubljane. Govoril bo o Mariji v slovenski umetnosti. Začetek ob 20.30.

PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ«

Praznik špargljev

V ŠTANDREŽU

Sobota 28. maja

20.00 odprtje in prosta zabava.

Nedelja 29. maja

16.00 slikarski ex-tempore

19.00 nastop štandreške ritmične skupine in baletne skupine od Sv. Ane.

Sobota 4. junija

20.00 Prosta zabava.

Nedelja 5. junija

19.00 nastop štandreškega mladinskega zbora in zbora »Mirko Filej« ter veseloigra

»KAJ...?«

v izvedbi štandreške dramske skupine.

Za prosto zabavo bosta igrala ansambla Prijatelji in Harmony. Na voljo, kot vedno, odlični šparglji, domača jedaja in pijača.

DAR OVI

Za Katol. glas: Albina in Drago namesto cvetja na grob Milene Grahonja Zahar 30.000 lir.

Za cerkev v Podgori: družina Bratuž v spomin pok. Pepija Špacala 50.000 lir.

A. Martončič: za Katol. glas 50.000; za Katol. dom 50.000; za cerkev sv. Ivana v Gorici 50.000; za cerkev v Rojanu 50.000 lir.

V.J.D., Gorica: za Katol. dom 300.000; za Katol. glas 100.000; za slovenske misijonarje 100.000 lir.

V spomin nečaka Pavla Bajca: teta Ema Bajc in teta Rezi Bajc-Mužina za sklad M. Čuk 50.000, za Katoliški glas 25.000 in za Sv. goro 25.000 lir.

Za pevski zbor Rupa-Peč: družini Tomažič in Schettino namesto cvetja na grob Slave Ferfolja 100.000; druž. Pahor iz Rupe, družini Pahor in Petean s Peči ter družini Pahor in Ungaro 150.000 lir.

Namesto cvetja na grob Nele Cijan: Štefanija in Oskar Kovic s Peči za cerkev na Peči 100.000; druž. Malič (Peč 14/a) za domačo cerkev 50.000; za lačne po svetu 50.000 lir.

Za Sv. goro: N. N., Mačkolje 50.000; N. N., Trst 200.000; N. N., Mačkolje 50.000 lir.

Širite „Katoliški glas“

Za obnovo cerkve na Opčinah: Erminija Daneu-Kalc za ljudski misijon 15.000; Pepka Furlan 10.000; Cvetka Ravbar-Malalan 10.000; Vladimir Škerlavaj v spomin na očeta Rudolfa 100.000; Ada in Peter Škabar ob poroki Sare in sina Giorgiata 50.000; SKD Tabor ob koncertu 100.000; Zora Hrovatin namesto cvetja na grob Rudolfa Škerlavaj 20.000; Valerija Valenčič v spomin na sestro Albino 10.000; Eugen Danev ob krstu hčerke Veronike 100.000; Franko Danieli ob krstu iste 10.000; Slavka Ferlat ne 5.000, pač pa »za ljudski misijon« 15.000 lir.

Za obnovo cerkve na Banah: otroci v spomin na draga očeta Pavla Malalan 50.000; nečaki namesto cvetja na grob draga strica Romana Malalan 50.000; Pavel in Zdenka namesto cvetja na grob strica Romana 20.000; druž. Husu in Magagnato v spomin istega 40.000; Lorica Ban v spomin na strica Romana in Ivana 100.000 lir.

Za obnovo cerkve na Ferlughi: Elizabeta Ferluga 50.000; druž. dr. Bastjani 100.000; druž. Dušan Ferluga 100.000; druž. Peter Ferluga 100.000; Domenico Furfaro 50.000 lir.

Za kapelico v Cerovljah: Marjeta Terčon namesto cvetja na grob Danila Terčona 30.000 lir.

Za tržaški mešani zbor Tomaža Simčiča: Albina in Drago namesto cvetja na grob Milene Grahonja Zahar 50.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: svojci ob 5. obletnici smrti Jožeta Zagar 60.000; Jože Struna ob krstu sinčka Andreja 50.000; Iva Ščuka v počastitev svojih dragih 50.000; N. N. 80.000 lir.

Za svetoivanski Marijin dom v Trstu: N. N. namesto cvetja na grob Marčela Visintina in v spomin njegove žene Analijske Černigoi 200.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda Mandiča pri Domju: N. N., Trst v zahvalo 50.000; N. N., Trst za ikono ruskih svetnikov 10.000; Zvonko Boneta, Boršt 25.000; Maver Tiberio, Lakotiče 35.000; Svetka Vovk, Trst 20.000; Lidija Sternad, Domijo v spomin pok. Silvestra Legiša 20.000; Franc Kaluža, Trst v spomin prijatelja Silvestra Legiša 10.000; N. N., Trst 30.000 lir.

Za popravila cerkve v Ricmanjih: družina Korna, naselje Sv. Sergija 50.000; N. N., Trst 100.000 lir.

Za popravilo cerkve v Mačkoljah: N. N., Mačkolje 100.000; N. N., Mačkolje ob blagoslovitvi hiše 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Šport

Odbojka

Ekipa C2. V prvi tekmi za Pokal Furlanije-Juljske krajine je Olympia premagala Sacile s 3 : 1 (15 : 4, 14 : 16, 15 : 10, 15 : 12). V prvem nizu — in deloma tudi v tretjem — so olympijci prevladovali v vseh elementih igre. V drugem in četrtem setu pa je bilo blokiranje manj uspešno in nasprotnik je tako učinkoviteje napadal. Drugi set so naši tesno izgubili. Navijači so prišli na svoj račun, kajti igra je postajala vedno lepša in vedno bolj napeta.

Nadaljnji dve tekmi proti Prati in Vivilu bo Olympia igrala zunaj.

Under 15 Mladinci. Tudi v povratni tekmi meddeželne faze so se naši dečki v Falconari pri Anconi morali vdati močnejši ekipi z 0 : 2 (4 : 15, 7 : 15).

Under 14 Dečki. Premagali so Briški grič z 2 : 1, izgubili pa so proti Mossi z 0 : 3.

Under 14 Deklice. V okrnjeni postavi so premagale Fincantieri B z 2 : 1. V tekmi proti ekipi iz Krmina so izgubile z 0 : 3.

Super minivolley. Od sobote dalje se začne tudi prvenstvo. Olympia bo nastopila z dvema ženskima ekipama in z eno moško.

Odbojkarski turnir v organizaciji goriške pokrajinske uprave

Tudi letos bo pokrajinsko odborništvo za šport, ob sodelovanju goriške odbojarske federacije, organiziralo kvalitetni turnir v odbojki, ki bo gotovo privabil v Gorico veliko ljubiteljev te športne panoge.

Od 3. do 5. junija se bo namreč v telovadnici UGG vršil V. odbojkarski turnir »Città di Gorizia («Mesto Gorica»), in bo to državni finale »Under 18«. Nastopalo bo 6 ekip: Cassa di Risparmio Fano, Lazio Olivo Sigillo Rim, Pav. Vittorio Veneto Milan, Sesalt Città di Castello, Stilnovo S. Miniato in Messaggerie Catania.

Uradno predstavitev tekmovalja bo slovenski odbornik dr. M. Špacapan imel v ponedeljek 30. maja ob 10.30 na goriški Pokrajini, skupaj s predsednikom Fipav Gorica polkovnikom Iannuccijem, predsednikom Avtonomne letovišarske ustanove rag. Moisejem, inž. Cristianijem in g. Ferigom za deželni in pokrajinski CONI.

Vstopnina za dve tekmi 3.000 lir; abonmà za vse tekme 15.000 lir; za člane Fipav 12.000 lir.

Sporod od 29. maja do 4. junija 1988

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.10 Mali pevci. 11.00 »In mirno tavalala...« 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Sportne vesti, prenosi z naših prireditvev.

Ponedeljek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Soška fronta. 9.00 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 V svetu mladih. 13.20 Gospodarski tednik. 14.10 Otroški kotiček: Glasbene pravljice. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 V svetu mladih. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Nediški zvon. 8.50 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Od prehrane do potrošništva. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Od prehrane do potrošništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba.

Sreda: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Zborovska glasba. 14.10 Od Milj do Devina. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Zenska in naš danes. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 A. Rebula: »Absalomova pripoved«.

Četrtek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Od Milj do Devina. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Svet, v katerem živimo. 14.10 Na goriškem valu. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Svet, v katerem živimo. 17.10 APZ »F. Prešeren« iz Kranja. 18.00 Spomini na Alberta Rejca.

Petek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Na goriškem valu. 9.00 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Umetnost in kultura. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: Pisani svet. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Umetnost in kultura. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Kulturni dogodki. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Sobotni zbornik. 14.10 Oddaja iz Kanalske doline. 15.00 Človek človeku. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Meddeželno tekmovalje violinistov v Fari. 18.00 »In mirno...«

DAR OVI

Za obnovo Marijanišča na Opčinah: N. N. 50.000 lir.

Za misijon p V. Kosa SJ: Ada in Peter Škabar ob poroki Sare in sina Giorgia 50.000 lir.

Za slovenske misijonarje: druž. Jevnikar in Laura Abram iz Trsta v spomin na pok. Lojzko Peterlin 50.000 lir.

Za misijone: družina ob obletnici smrti Vere in Antonije Selj 50.000; N. N. 30.000 lir.

Za misijonarja Ivana Štanta CM: N. N. 200.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Z žalostjo v srcu sporočamo, da nas je 21. maja za vedno zapustila naša predraga mami

Lojzka Lombar Peterlin

Zadušna sv. maša bo v sredo 1. junija ob 19.30 v cerkvi sv. Jerneja na Opčinah.

Hčere Anka, Lučka z možem Emidijem, Matejka z možem Marijem, sin Joži z ženo Ingrid, vnuki Breda, Manica, Tomaž, Matej, Andrej, Martin, Matevž in Ambrož ter drugi sorodniki.

Trst - Kranj - Bela cerkev - Celje, 25. maja 1988

ZAHVALA

Ob težki izgubi drage mame in none

Nele Devetak vd. Ziani

se iskreno zahvaljujemo g. župniku Butkoviču, dr. Marjanu Cijanu, pevcem, darovalcem cvetja in v dobre namene ter vsem, ki so z nami sočustvovali.

Hčeri Sonja in Dragica z družinama

Rupa, 25. maja 1988